

Az én 50 órám...

Első dia:

Két évvel ezelőtt a Kecskeméti Ifjúsági Otthonban kezdtem el az 50 óra közösségi szolgálatom teljesítését. Egy barátom ajánlotta, mert jó híreket hallott már a KI O-ról. Utólag visszagondolva nagyon jó döntés volt, bár kezdetben nem volt sok kedvem az egészhez.

Második dia:

Az Ifjúsági Otthonon belül a Pinceklubban fordultam meg a legtöbbet. Megtetszett a hely, és az ott nekem feladatot adó ifjúságsegítő klubvezetők is nagyon szimpatikusak voltak. Minden alkalommal fordítottak időt arra, hogy megkérdezzék, hogy vagyok, hogy érzem magam a klubban az aznapi szolgálat során – ilyen személyes törődés mellett nem lehetett elbliccelni a munkát és alkalomról alkalomra egyre több kedvem volt menni.

Harmadik dia:

Rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem az 50 óra szolgálatom alatt. Voltunk táborozni, nyilatkoztam a helyi televízióknak, illetve riportot is adtam a helyi újságnak. Ezek az élmények mind a pinceklubon keresztül jutottak el hozzám.

Negyedik dia:

„Titkos sorsolás” – pólókat sorsolnak a klubvezetők

Ötödik dia:

Rengeteg élménnyel gazdagodtam az 50 óra szolgálatom alatt. Semmit nem bántam meg ezek közül. Igaz, már másfél éve kész vagyok, de azóta is visszajárok a klubba.

Hatodik dia:

Ha jól és kellő lelkesedéssel szolgáljuk végig ezt az 50 órát, akkor ezt az ember nem érzi kötelezőnek, illetve az 50 óra letelte után is visszajár önkénteskedni, mert megszereti.

Csaplár Tibor